

Tien varrelta.

Helsingin Ruusu-Risti-luentojen aiheena on ollut: helmikuun 14 p:nä *Taistelu taivaassa*, 21 p:nä *Ihminen maan päällä*, 28 p:nä *Ihmisen taistelu henkivaltoja vastaan* ja maaliskuun 6 p:nä *Tunne- ja ajatusruumis*.

Helsingin Ruusu-Risti piti jäsenkokouksensa helmikuun 14 p:nä. Siinä m. m. saatiin kuulla W. Toivosen lemmikas kuvaus tulevaisuuden R.-R.-päämajasta laajoine maa-alueineen, puutarhoineen, tehtaineen, henkisine työpajoineen ja onnellisine asukkaillaan. Oli kerrassaan virkistävää tämmöisellä harmaan pilvisellä ajalla hetkeksi kohottautua mielikuvituksen siivin auringonnousun kirkaaseen ja lämpöiseen maahan.

Kalevalan päivänä pani Helsingin R.-R. työryhmä R.-R-Nuorten avustamana toimeen ohjelmallisen illanvieton, jossa oli soittoa, laulua, esitelmiä ja näytöskappale (Eino Leinon "Väinämöisen lähtö").

Eräs ystävä kirjoitti Turusta P. E:lle: "Olen suurella mielenkiinnolla lukenut kirjojanne ja tahdon täten kiittää kaikista niistä hyvistä asioista, jotka voivat valaista ja opettaa sellaista ihmistä, joka vähän on herännyt ajattelemaan minkä takia täällä elämme. Ja antakoon Jumala yhäti Teille uutta voimaa, että jaksaisitte edelleenkin olla sen hyvän sanoman tuojana tähän pimeään maailmaan."

Luutnantti Alfred Michelson, joka pari vuotta sitten liittyi Ruusu-Ristiin, jätti maallisen majan helmikuun 16 p:nä.

"Kyll' on kuololla seuraa" sanotaan muistaakseni jossain vanhassa viiressä. Tultuani tänne Turkuun lauantaina helmik. 20 p. sain ensimmäiseksi uutisekseni kuulla, että rouva *Olga Rautio* oli seurannut ryhmänsä johtajaa Aino Ristonmaata pari päivää sitten rajan toiselle puolelle. Jonkunlainen angina päättyi kuolemaan. Se oli menetys menetyksen jälkeen Turun pienessä Ruusu-Risti-ryhmässä. – Tapasin Olga Raution ensi kerran syksyllä 1915. Olin lähtenyt taipaleelle teosofisessa työssä, saavuin Metsämaalle, kiertelin kylästä kylään, ja niin jouduin siihenkin taloon, jossa Olga oli emäntänä. Ja eihän siinä muuta kuin jäädä talosille. Hän oli jo silloin vakaantunut teosofi. Järjestin joitakin luentoja, ja niin alkoi aatteellinen ja henkilökohtainen tuttavuutemme. Raution perhe siirtyi sittemmin Yöntilän kartanoon Halikossa, jonne rouva Raution kutsutuna saavuin useana talvena puhumaan. Sieltä hän miehensä kuoltua siirtyi Turkuun, jossa taas tapasimme yhteisessä Ruusu-Risti-työssä. Hän oli aina yhtä välitön, vapaa ja koruton; ja uskollinen. Ruusu-Risti oli hänelle elämää. Kun istun täällä Aino Ristonmaan entisessä kodissa, jonne vuosien kuluessa olin tottunut saapumaan kuin hyvän ja viisaan Äitini luokse, ja kun sydämeni on nyt näistä menetyksistä järkytetty, niin lohdutuksekseni ja rohkaisukseni samalla kuitenkin tunnen, että he molemmat ovat nytkin yhtä uskollisina mukana ja inspiroivat rakkaudellaan: "jotkut vaan". Tällä

hetkellä tunnen elävänä ja voimakkaana: rakkaus on voittavaa ja kasvavaa elämää Kristuksen seuraamisessa.

J. R. H.

Jyväskylästä. Kalevalanpäivänä vietimme R.R.-Temppelissä Kalevala-juhlaa. Ohjelma oli kokonaan Kalevala-henkinen. Temppeli oli kauniisti koristettu Lönnrotin kuvin, kukin, kynttelin ja kuusin. Yleisöä oli runsaasti ja tunnelma ehyt ja aito.

Aluksi taiteilija J. Pohjannmies soitti osan Merikannon Pohjanneidosta. Johtaja V. Aaltonen piti Kalevala-aiheisen puheen, jonka jälkeen naiskuoro lauloi kolme tilaisuuteen sopivaa laulua. Terttu Pajunen-Stenbäck lausui pari humoristista Kalevalaista runoa ja lopuksi Velisurmaajan. J. Pohjannmies improvisoi sitten, ottaen teemaksi romanssin Merikannon Pohjanneidosta. Pekka Ervastin kirjoittaman Aino-tarun luki rva Fanni Vainio. Vielä esitettiin Terttu Pajusen järjestämä Aino-aiheinen kuvaelma. Siihen improvisoi J. Pohjannmies musiikin.

Illan kuluessa tunsimme, että meillä on Kalevalassamme ehtymätön henkisten arvojen aarreaitta, kun vain alamme enemmän käyttää sitä hyväksemme. Allekirjoittaneesta tuntui illan kuluessa että meidän suomalaisten R.R.-työ rakentuu silloin vankalle pohjalle, kun yhdistämme siihen voimakkaasti Kalevalaisen hengen. Tunsin että Kansallishaltiamme siunaus oli mukanamme ja näin sen kansallisen R.R.-Temppelin, jossa Väinämöisen mahti ja Kalevalaan kätkeyty viisaus, yhtyneenä uuden-ajan Kristushenkeen, nostaa Suomen kansan uuteen loistavaan kulttuuriin.

Sunnuntaina t.k. 6 p:nä oli matinea R.R.-Temppelissä. Ohjelmaan sisältyi soittoa, lausuntaa, kaksinlaulua, J. R. Hannulan esitelmä aiheesta: Mitä kaste on?, sekä kuorolaulua. Maanantai-iltana piti veli Hannula vielä toisen esitelmän aiheesta: Golgatan merkitys.

A. J. S.